

The background features a semi-transparent globe on the left and a close-up of a calculator keyboard on the right. Two prominent teal buttons are labeled 'TAX-' and 'TAX+'. The text 'KOMPAS PODATKOWY' is overlaid in a large, white, stylized font with thin black outlines. Below the title, there are two horizontal blue lines, followed by the text 'KONIECZNY WIERZBICKI' and 'KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH' in a smaller, white, sans-serif font. A large blue diagonal shape is on the right side of the page.

KOMPAS PODATKOWY

== ==
KONIECZNY WIERZBICKI

KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH

KWIECIEŃ 2024

TEMAT MIESIĄCA

ŚRODKI OCHRONY PODATNIKA W RAZIE ODMOWY WYDANIA INTERPRETACJI PODATKOWEJ

W ostatnim czasie, możemy zaobserwować tendencję Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej do pozostawiania wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej bez rozpoznania, pomimo, że taki wniosek w istocie spełnia wymogi określone właściwymi przepisami. Takie postępowanie organu utrudnia podatnikowi uzyskania bezpieczeństwa podatkowego, dla której stosowna interpretacja jest zwykle niezbędna. Podatnik, jednakże, nie pozostaje w takich sytuacjach pozbawiony narzędzi do ochrony swoich interesów.

W ramach postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej, często mamy do czynienia z przewlekłym działaniem organu, a nierzadko – również z odmową wydania przez niego rozstrzygnięcia. Wspomniane zachowania organu opiera na przepisach prawa, wzywając wnioskodawcę do uzupełnienia braków formalnych wniosku. Powszechnie stosowaną podstawą do wystosowania takiego wezwania jest art. 14b § 3 Ordynacji podatkowej. W powołanym przepisie możemy przeczytać, że składający wniosek o wydanie interpretacji indy-

widualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego.

Dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej często wskazuje na brak spełnienia przytoczonej wyżej przesłanki, odmawiając wydania interpretacji indywidualnej. Nie ulega przy tym wątpliwości, że nieostry charakter przepisu stwarza organowi możliwość jego arbitralnej wykładni, konsekwencją czego są postanowienia o pozostawieniu wniosku o interpretację indywidualną bez rozpoznania. Co prawda, organ jest obowiązany do uprzedniego wezwania składającego wniosek do uzupełnienia braków formalnych – jeżeli jednak mamy do czynienia z wnioskiem, który ma w rzeczywistości wyczerpujący opis stanu faktycznego, to możliwość dostosowania przez podatnika wniosku oraz przyspieszenia postępowania jest de facto iluzoryczna.

W jakie narzędzia wyposażony jest składający wniosek o interpretację indywidualną wobec odmownych orzeczeń organu skarbowego?

Przede wszystkim, podatnik może wnieść zażalenie na postanowienie o pozostawienie wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej bez rozpatrzenia w trybie administracyjnym. Jeżeli jednak organ utrzyma skarżone postanowienie w mocy, podatnik może zaskarżyć przedmiotowe orzeczenia na drodze sądowoadministracyjnej – postanowienie organu skarbowego wydane w II. instancji jest bowiem orzeczeniem kończącym postępowanie, na które przysługuje skarga do sądu administracyjnego.

Skargę należy wnieść w terminie 30 dni od daty doręczenia skarżonego orzeczenia. W skardze podatnik powinien wykazać, że w ramach wydania postanowienia organ dopuścił się naruszenia prawa materialnego lub procesowego, które miało wpływ na wynik postępowania (w przypadku naruszenia przepisów proceduralnych, musi on być istotny) bądź naruszenia prawa w inny sposób, skutkujący nieważnością postępowania lub dającym podstawy do jego wznowienia. Sąd, w razie uznania, że w istocie wspomniane naruszenia miały miejsce w ramach wydawania postanowienia przez organ, uchyli on skarżone postanowienie, stwierdzi jego nieważność lub stwierdzi, że zostało ono wydane z naruszeniem prawa.

Jeżeli więc dojdzie do eliminacji postanowienia w przedmiocie odmowy wydania interpretacji indywidualnej, postępowanie ponownie będzie się toczyć przed organem podatkowym. Co więcej, wobec orzeczenia przez sąd, że działania organu w ramach wydawania skarżonych postanowień naruszyły prawo, organ nie może ich powtórzyć we „wznowionym” postępowaniu.

Organ, jednakże, może w dalszym ciągu spowalniać postępowanie na inne sposoby. Jeżeli Dyrektor KIS nie wyda interpretacji w terminie 3 miesięcy od daty wszczęcia postępowania, składający wniosek może złożyć ponaglenie do Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Jeżeli Dyrektor KIS nie załatwi sprawy również w dodatkowym terminie wyznaczonym przez Szefa KAS w wyniku rozpatrzenia ponaglenia, składający wniosek o interpretację indywidualną może złożyć skargę do sądu administracyjnego na bezczyność organu.

W ramach analizowanej problematyki, wzmianki wymaga również instytucja milczącej interpretacji przepisów podatkowych, o której mowa w art. 14 o ordynacji podatkowej. Zgodnie z powołanym przepisem, jeżeli organ nie wyda interpretacji indywidualnej w wyznaczonym do tego terminie, to po jego upływie przyjmuje się, że została wydana interpretacja stwierdzająca prawidłowość stanowiska wnioskodawcy w pełnym zakresie. Należy w tym kontekście jednak pamiętać o pewnych aspektach związanych z liczeniem przedmiotowego terminu – nie wlicza się do niego okresów zawieszenia postępowania oraz okresów opóźnień spowodowanych z winy strony albo z przyczyn niezależnych od organu. Należy również mieć na względzie kwestię „przerwania” postępowania przez skierowanie sprawy na drogę postępowania sądowoadministracyjnego – jeżeli, zgodnie z opisanym wcześniej przykładem, sąd uchyli postanowienie o odmowie wydania interpretacji indywidualnej, to początek biegu terminu nie jest nadal liczony od daty wniesienia wniosku, a od dnia przekazania akt sądowych organowi.

AKTUALNOŚCI

KOLEJNE ODROCZENIE KSEF

Ministerstwo Finansów kończy zewnętrzny audyt Krajowego Systemu e-Faktur (KSeF), odkrywając poważne błędy w jego realizacji. Nowy harmonogram wprowadzenia obowiązkowej e-Faktury uwzględnia stopniowe wdrażanie. Przedsiębiorcy, których sprzedaż w 2025 r. przekroczyła 200 mln zł, będą musieli korzystać z KSeF od 1 lutego 2026 r., a pozostali od 1 kwietnia 2026 r. Minister Finansów, Andrzej Domański, podkreślił istotę bezpieczeństwa systemu dla gospodarki.

Wyniki audytu wykazały liczne wady, w tym złe zaprojektowaną architekturę IT i braki w zarządzaniu projektem. W związku z tym planowane są gruntowne zmiany, włączając w to budowę architektury systemowej od podstaw.

Marcin Łoboda, Szef Krajowej Administracji Skarbowej, zapowiedział utworzenie zespołu specjalistów do tego celu.

Ministerstwo Finansów przeprowadziło konsultacje z przedsiębiorcami w sprawie zmian legislacyjnych. Proces ten będzie podzielony na dwa etapy, z nowym terminem wdrożenia KSeF jako pierwszym krokiem. Szczegółowe rozwiązania legislacyjne będą opracowywane w drugim etapie.

Przedłużenie terminu wprowadzenia KSeF wpłynie na harmonogram szkoleń dla przedsiębiorców. Ministerstwo planuje intensyfikację działań informacyjno-edukacyjnych oraz udostępnienie konsultacji indywidualnych w urzędach skarbowych i infolinii.

AKTUALNOŚCI

ZMIANY STAWEK VAT

Rozporządzenie ministra finansów z 14 marca 2024 roku zmieniające rozporządzenie w sprawie obniżonych stawek VAT wprowadza, z dniem 1 kwietnia 2024 roku, zmiany co do tej formy opodatkowania. Stawka podatku nałożonego na produkty żywnościowe, w szczególności mięso, ryby, produkty mleczarskie, warzywa, owoce, zboża, produkty przemysłu młynarskiego, wyroby piekarnicze i niektóre napoje została podwyższona z 0% do 5%.

Równolegle, obniżeniu ulega VAT na usługi kosmetyczne, manicure i pedicure, w tym te świadczone w domu - stawka spada z 23% na 8%.

Oznacza to, dla przedsiębiorców, konieczność przeprogramowania kas fiskalnych, a także wykazanie podatku w deklaracjach i odprowadzenie go wedle nowych stawek. Koniecznym może być również wystąpienie o nową Wiążącą Informację Stawkową - bezpłatny wniosek ma zostać rozpatrzony w przeciągu trzech miesięcy (a wedle nadziei ministerstwa, nawet do jednego miesiąca), a stosowanie się do takiego dokumentu nie może przynieść sankcji ze strony fiskusa.

AKTUALNOŚCI

OPINIA ZABEZPIECZAJĄCA W SPRAWIE FUNDACJI RODZINNEJ

Szef KAS wydał opinię zabezpieczającą, potwierdzającą możliwość inwestycyjnego wykorzystania fundacji rodzinnej.

Wnioskodawca poddał ocenie, czy planowany zespół czynności polegający na utworzeniu fundacji rodzinnej, wniesieniu do niej mienia, w tym 1 mln zł w środkach pieniężnych, udziałów lub akcji spółek operacyjnych, prowadzeniu przez nią działalności gospodarczej oraz otrzymaniu przez beneficjentów świadczeń spełnia kryteria określone w art. 119a § 1 Ordynacji podatkowej (klauzula przeciwko unikaniu opodatkowania).

Podniesione zostało, że korzyść podatkowa nie jest głównym celem podejmowanych czynności. Powołanie fundacji rodzinnej skupiającej w swoim majątku udziały/akcje w spółkach operacyjnych (będące dotychczas własnością fundatorów) przez ich zstępnych w roli beneficjentów pozwoli na zarządzanie zgromadzonym przez fundację rodzinną mieniem we wspólnym interesie, jak również na otrzymywanie przez nich świadczeń od fundacji rodzinnej ze środków uzyskanych przez nią kumulatywnie od spółek operacyjnych.

Wdrożenie odpowiedniego planu sukcesji niewątpliwie przyczynia się do zachowania trwałości rodzinnego biznesu, bez ryzyka wystąpienia sytuacji paraliżujących prawidłowe funkcjonowanie działalności.

Badając ewentualny efekt sztuczności planowanej czynności, Szef KAS zauważył, że nie można odmówić racjonalności działania rodzicom, którzy posiadają udziały i akcje w spółkach operacyjnych i poszukują najkorzystniejszego sposobu na przeprowadzenie sukcesji pokoleniowej na swoje dzieci i ich zstępnych oraz ich zabezpieczenia na przyszłość i wykorzystują do tego nowo powołaną instytucję prawną, jaką jest fundacja rodzinna, która w zamyśle ustawodawcy takim celem miała służyć.

Z kolei mając na uwadze stricte rodzinny charakter zakładanej fundacji nie można doszukać się zastosowania wskazanych przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych niezgodnie z intencją ustawodawcy. Brak jest zatem wystarczających podstaw, aby korzyść uzyskaną przez Wnioskodawców uznać za sprzeczną z przedmiotem lub celem ustawy PIT lub jej przepisu.

NASZE DZIAŁANIA

W kwietniu dla jednego z naszych klientów uzyskaliśmy wyrok sądu administracyjnego uchylający niekorzystną interpretację indywidualną. Sprawa dotyczyła sposobu opodatkowania wypłaty środków ze spółki komandytowej w związku z wystąpieniem wspólnika z tej spółki, w sytuacji, w której przystąpienie do spółki nastąpiło w czasie, gdy spółki komandytowe nie były jeszcze objęte podatkiem CIT.

Wspólnik wniósł do takiej spółki nieruchomości jako wkład niepieniężny. Wątpliwość jaka się pojawiła dotyczyła tego, jak ustalić koszty uzyskania przychodu w przypadku wystąpienia z tej spółki: czy w wysokości rzeczywistych wydatków na nabycie nieruchomości (wydatki historyczne), czy w wysokości wartości rynkowej przedmiotu wkładu na moment jego wniesienia? Różnica była istotna, gdyż wartość rynkowa była ponad dwukrotnie wyższa niż wartość historyczna.

Powołując się na wykładnię językową oraz liczną linię orzeczniczą sądów administracyjnych, argumentowaliśmy, że kosztem podatkowym powinna być wartość rzeczywistego uszczerplenia majątku podatnika, a wartość tę określa wartość rynkowa przenoszona do spółki nieruchomości.

Organ podatkowy uznał taką interpretację za nieprawidłową, ale WSA w pełni podzielił nasze stanowisko i interpretację uchylił.

Jest to kolejny przykład tego, że nie zawsze warto się zgadzać z interpretacjami organów podatkowych, a fachowa skarga może przynieść korzystny rezultat.

Wszystkich, którzy potrzebują wsparcia w sporach z organami skarbowymi zapraszamy do kontaktu.

POROZMAWIAJMY!

RADOSŁAW URBAN

DORADCA PODATKOWY, PRAWNIK

RADOSLAW.URBAN@KWKR.PL

KONIECZNY WIERZBICKI

KANCELARIA RADCÓW PRAWNYCH